

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2003

Utgiven i Helsingfors den 22 december 2003

Nr 1098—1103

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1098	Statsrådets förordning om kungörelseregister	3783
1099	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om ändring av bilaga 2 till social- och hälsovårdsministeriets förordning om social- och hälsovårdens produkttillsynscentralers avgiftsbelagda prestationer	3785
1100	Inrikesministeriets förordning om hantering av skjutvapen och skjutföremödenheter som överförs i statens ägo	3788
1101	Handels- och industriministeriets förordning om ändring av 2 och 11 § handels- och industriministeriets beslut om allmänna villkor för offentligt understödda fartygskrediter	3791
1102	Handels- och industriministeriets förordning om fastställande av förteckningen över, gränsvärden för halter av och märkningsuppgifter för beståndsdelarna i naturligt mineralvatten samt villkor för behandling av naturligt mineralvatten och källvatten med ozonberikad luft	3792
1103	Skattestyrelsens beslut om skattefria resekostnadsersättningar under 2004	3793

Nr 1098

Statsrådets förordning om kungörelseregister

Given i Helsingfors den 18 december 2003

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från justitieministeriet, föreskrivs med stöd av 10 § 3 mom. lagen den 15 augusti 2003 om offentlig stämning (729/2003):

1 §

I kungörelseregistret förs in uppgifter om kungörelser som baserar sig på en domstols eller myndighets beslut och som gäller

- 1) offentlig stämning,
- 2) konkursbevakning,
- 3) inledande av företagssaneringsförfarande, eller
- 4) aktiebolags fusion, delning eller utdelning av medel, eller andra i lagstiftningen om sammanslutningar och stiftelser avsedda åtgärder eller beslut som skall kungöras i den officiella tidningen.

2 §

Ur kungörelserna införs i registret uppgifter om

- 1) gäldenärens eller någon annan i kungörelsen avsedd persons eller sammanslutnings nuvarande och tidigare namn, hemort samt personbeteckning eller företags- och organi-

sationsnummer eller annan motsvarande beteckning,

- 2) ärendets art,
- 3) vad kungörelsen uppmanar borgenärer och andra rättsinnehavare till,
- 4) när den utsatta tiden löper ut,
- 5) vem som tar emot anmälningar eller yrkanden samt dennes kontaktuppgifter,
- 6) domstolens eller myndighetens namn och kontaktuppgifter,
- 7) vilket nummer ärendet har hos domstolen,
- 8) andra uppgifter som har anknytning till det ärende som kungörelsen gäller och som behövs för registerföringen eller bevakningen av borgenärernas intressen.

3 §

Om behandlingen av det ärende som kungörelsen gäller avslutas innan den utsatta tiden löper ut eller om en omständighet som

har antecknats i registret förändras, skall detta antecknas i registret.

4 §

När en domstol eller annan myndighet fattar ett beslut som skall föras in i kungörelseregistret, skall domstolen eller myndigheten utan dröjsmål sända ett meddelande om beslutet till rättsregistercentralen.

Domstolen eller myndigheten kan sända uppgifterna elektroniskt på det sätt som rättsregistercentralen bestämmer närmare.

5 §

Rättsregistercentralen skall se till att de uppgifter som domstolar eller andra myndigheter sänder till centralen utan dröjsmål förs in i kungörelseregistret. Rättsregistercentralen kan också på eget initiativ föra in anteckningar.

När den tid som utsatts i kungörelsen har löpt ut, skall rättsregistercentralen omedelbart utplåna uppgifterna om kungörelsen ur registret.

6 §

Rättsregistercentralen skall se till att uppgifterna i kungörelseregistret finns tillgängliga i det allmänna datanätet.

Den som behöver uppgifter ur kungörelseregistret för att anmäla skulder eller för annan bevakning av borgenärs intresse, kan av rättsregistercentralen på ansökan beviljas tillstånd att få uppgifterna i elektronisk form. I användningstillståndet kan ingå föreskrifter om sökkriterierna och andra villkor för användningen av registret samt om övervakningen.

7 §

Användningen av kungörelseregistret är avgiftsfri i det allmänna datanätet.

För utlämnande av uppgifter i elektronisk form skall betalas ett pris som bestäms enligt företagsekonomiska grunder, enligt vad som föreskrivs i 7 § lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Något pris behöver dock inte betalas när uppgifter som behövs för fullgörande av åligganden inom rättsvården lämnas ut till domstolar, Patent- och registerstyrelsen samt magistraterna.

8 §

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2004.

I kungörelseregistret förs in uppgifter om beslut som har fattats efter det att förordningen har trätt i kraft.

Helsingfors den 18 december 2003

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Lagstiftningsråd *Marjut Jokela*

Nr 1099

Social- och hälsovårdsministeriets förordning**om ändring av bilaga 2 till social- och hälsovårdsministeriets förordning om social- och hälsovårdens produkttillsynscentrals avgiftsbelagda prestationer**

Given i Helsingfors den 15 december 2003

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut *ändras* i social- och hälsovårdsministeriets förordning den 20 december 2001 om social- och hälsovårdens produkttillsynscentrals avgiftsbelagda prestationer (1440/2001) punkter 5, 6 och 7 i bilaga 2 som följer:

5. Utlåtanden till andra höriga myndigheter

5.1 Utlåtande om ansökan om godkännande av ett verksamt ämne	69 800 €
5.2 Utlåtandet om första godkännandet av ett preparat	7 600 €
- Tilläggsavgift, om preparatet innehåller två eller flera verksamma ämnen	2 500 € / verksamt ämne
5.3 Utlåtande om ansökan om temporärt godkännande av ett preparat	7 600 €
- Tilläggsavgift, om preparatet innehåller två eller flera verksamma ämnen	2 500 € / verksamt ämne
5.4 Utlåtande om ansökan om ömsesidigt godkännande av ett preparat	1 000 €
5.5 Utlåtande om ansökan om första registrering av lågriskpreparat	1 700 €
5.6 Förhandsgodkännande av skyddskemikalier:	
5.6.1 Toxikologisk bedömning av preparat och verksamt ämne	10 400 €
- Tilläggsavgift, om preparatet innehåller två eller flera verksamma ämnen	5 200 € / verksamt ämne
5.7 Förhandsgodkännande av en antifoulingprodukt:	
5.7.1 Toxikologisk bedömning av preparat och verksamt ämne	10 400 €
- Tilläggsavgift, om preparatet innehåller två eller flera verksamma ämnen	5 200 € / verksamt ämne
5.7.2 Utlåtandet om ramformulering av en antifoulingprodukt	600 €
5.8 Utlåtandet om anmälan av träskyddskemikalie som används på samma sätt som målarfärg (granskning av klassificering och märkning)	600 €

6. Årsavgifter för behandling av de uppgifter som sänts in enligt 48 a § kemikalielagen

6.1 Behandling av uppgifter som nämns i social- och hälsovårdsministeriets förordning 374/2002 och social- och hälsovårdsministeriets beslut 377/1998:

- Verksamhetsidkarens antal anmälningar

1 – 200 st. 30 € / st. / år

Överstigande antal efter 200 st. 15 € / st. / år

7. Särskilda avgiftsbestämmelser

För ett positivt eller negativt beslut uppbärs en lika stor avgift.

Om en ansökan eller anmälan som har tillställts Produkttillsynscentralen återtas eller på annat sätt blir upplöst innan ärendet har slutbehandlas, uppbärs i avgift 35 procent av det belopp som annars skulle ha debiterats sökanden eller anmälaren.

För behandling enligt punkterna 4.1, 4.2 och 5. av en ansökan om att biocidpreparat skall godkännas eller registreras på nytt, uppbärs 50 procent av den tabellenliga avgiften.

I samband med inlämnande av ansökningar som avses i punkterna 4.1 och 4.2.1-4.2.4 och mottagande av begäran om ett utlåtande som avses i punkten 5.1 uppbärs en förskottsavgift som utgör 35 % av den tabellenliga avgiften.

Produkttillsynscentralen kan sänka den i punkterna 4. och 5. angivna avgiften med 25 procent om den arbetstid som krävs för behandlingen av ärendet underskrider den tid som normalt används för en sådan prestation med 25 procent. På motsvarande sätt kan Produkttillsynscentralen höja avgiften med 25 procent om tiden för behandling av ärendet till följd av att utredningen, som ansökaren har inlämnat är bristfällig eller av annat speciellt skäl, överstiger den tid som normalt används för en sådan prestation med 25 procent.

Produkttillsynscentralen kan sänka den i punkterna 4.1 och 5.1 angivna avgiften med 50 procent om den arbetstid som krävs för behandlingen av ärendet underskrider den tid som normalt används för en sådan prestation med 50 procent, och höja avgiften med 50 procent om tiden för behandling av ärendet till följd av att utredningen, som ansökaren har inlämnat är bristfällig eller av annat speciellt skäl, överstiger den tid som normalt används för en sådan prestation med minst 50 procent.

För ändring av beslut som avses i punkterna 4. och 5. uppbärs följande behandlingsavgifter:

- för behandling av en ansökan som förutsätter omprövning av beslutsförutsättningarna (väsentlig ändring) uppbärs 50 procent av den tabellenliga avgiften; om den arbetstid som krävs för behandlingen av ärendet är mindre än 25 procent av den tid som normalt används för en sådan prestation, uppbärs 25 procent av den tabellenliga avgiften.

- för behandling av en ansökan som inte förutsätter omprövning av beslutsförutsättningarna (smärre ändring) uppbärs 10 procent av den tabellenliga avgiften

- för teknisk ändring av ett givet beslut eller för ändring av något annat motsvarande skäl uppbärs 185 euro.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004 och gäller till den 31 december 2004.
Om behandling av ärenden som har blivit anhängiga innan förordningen trätt i kraft uppbärs avgiften enligt de stadganden som då har varit gällande.

Helsingfors den 15 december 2003

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Konsultativ tjänsteman Juha Pyötsiä

Nr 1100

Inrikesministeriets förordning**om hantering av skjutvapen och skjutförnödenheter som överförs i statens ägo**

Given i Helsingfors den 17 december 2003

I enlighet med inrikesministeriets beslut föreskrivs med stöd av 119 § 2 mom. 2 punkten skjutvapenlagen av den 9 januari 1998 (1/1998), sådant detta lagrum lyder i lag 804/2003:

1 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på förstöring av skjutvapen, vapendelar, patroner och särskilt farliga projektiler som avses i 119 § 2 mom. 2 punkten skjutvapenlagen (1/1998) och som har förklarats förverkade till staten eller som staten fått i sin ägo med stöd av skjutvapenlagen, användning av sådana för statens behov eller överlåtelse av sådana till att bevaras i museum eller samling eller försäljning på offentlig auktion eller på något annat sätt.

2 §

Myndighet som hanterar, överlämnar och förstör föremål

Polisen skall sända skjutvapen, vapendelar, gassprayer, patroner och särskilt farliga projektiler som avses i 1 § till inrikesministeriets lotteri- och vapenförvaltningsenhet, såvida vapendelarna, gassprayerna, patronerna eller de särskilt farliga projektilerna inte på grund av ringa värde förstörs med stöd av 63 § skjutvapenförordningen (145/1998). Lotteri- och vapenförvaltningsenheten hanterar, överlämnar och förstör föremålen.

3 §

Arbetsgruppen för vapenhantering

I anslutning till inrikesministeriets lotteri- och vapenförvaltningsenhet finns en arbetsgrupp för vapenhantering. Den gör framställningar till enheten om förstöring, användning för statens behov och överlåtelse av skjutvapen, vapendelar, patroner och särskilt farliga projektiler som avses i 1 §.

Arbetsgruppen för vapenhantering har en ordförande, en sekreterare och tre övriga medlemmar. Inrikesministeriet utser ordföranden och sekreteraren samt utnämner de övriga medlemmarna för två år åt gången. Till ordförande och sekreterare skall utses tjänstemän som är anställda vid inrikesministeriets lotteri- och vapenförvaltningsenhet.

Utöver dem som avses i 2 mom. skall centralkriminalpolisen, Krigsmuseet och Museiverket vara företrädare i arbetsgruppen. Om en medlem av arbetsgruppen avgår under mandatperioden, utser eller utnämner ministeriet en ny medlem i hans eller hennes ställe för den återstående mandatperioden.

Arbetsgruppen sammanträder på kallelse av ordföranden, och den kan vid behov höra sakkunniga. Är arbetsgruppen inte enig i en fråga som behandlas, fattar den sitt beslut genom omröstning. Som beslut gäller den ståndpunkt som majoriteten av de närvarande

medlemmarna företräder. Om rösterna faller lika gäller som arbetsgruppens beslut den ståndpunkt som ordföranden företräder.

4 §

Användning för statens behov

Skjutvapen, vapendelar, patroner och särskilt farliga projektiler enligt 1 § som har övergått i statens ägo skall i första hand överlåtas i centralkriminalpolisens, inrikesministeriets lotteri- och vapenförvaltningsenhetens eller Polisens teknikcentrals bruk.

Behöver de myndigheter som avses i 1 mom. inte föremålen för eget bruk, skall föremålen överlåtas till någon annan statlig myndighet som behöver dem och har rätt att inneha dem. Lotteri- och vapenförvaltningsenheten kan uppställa villkor som gäller vidareöverlåtelse av föremål.

5 §

Överlåtelse för bevaring i museum eller samling samt övrig överlåtelse

Om skjutvapen och vapendelar inte överlåts för statens behov enligt 4 § eller förstörs med stöd av 6 §, säljs de på offentlig auktion eller genom någon annan offentlig försäljning till en sammanslutning, stiftelse eller fysisk person som innehar ett tillstånd som ger dem rätt att förvärva föremålen.

Skjutvapen och vapendelar kan också vederlagsfritt överlåtas till museer som avses i museilagen (729/1992), om föremålen kompletterar en samling som förvaras på museum.

6 §

Förstöring

Skjutvapen och vapendelar av ringa värde samt gassprayer, patroner och särskilt farliga projektiler skall förstöras såvida de inte används för statens behov. Dessutom kan skjutvapen förstöras, om den särskilda karaktären hos ett brott som begåtts med dem förutsätter det och vapnen inte används för statens bruk.

Skjutvapen och vapendelar som inte har överlåtit på det sätt som föreskrivs i 4 och 5 § skall förstöras.

7 §

Beslutsförfarande

Beslut om förstöring, användning för statens behov eller överlåtelse av skjutvapen, vapendelar, patroner och särskilt farliga projektiler som avses i 1 § fattas av chefen för inrikesministeriets lotteri- och vapenförvaltningsenhet på framställning av arbetsgruppen för vapenhantering.

Om chefen för lotteri- och vapenförvaltningsenheten fattar sitt beslut i strid med framställningen från arbetsgruppen för vapenhantering, skall beslutet underställas polisöverdirektören för fastställelse. Polisöverdirektören godkänner då antingen det beslut som chefen för lotteri- och vapenförvaltningsenheten har fattat eller den framställning som arbetsgruppen för vapenhantering har gjort.

8 §

Utredning

Inrikesministeriets lotteri- och vapenförvaltningsenhet skall varje år utarbeta en utredning av vilken framgår,

1) då föremålen överlåtit i statens bruk, antal, typ, funktionssätt och kaliber i fråga om skjutvapen, antal i fråga om gassprayer, antal och slag i fråga om vapendelar och antal och, om den är känd, kaliber i fråga om patroner och särskilt farliga projektiler samt mottagare av föremålen,

2) då föremålen överlåtit genom offentlig auktion eller genom någon annan offentlig försäljning, antal, typ, funktionssätt och kaliber i fråga om skjutvapen och antal och slag i fråga om vapendelar samt mottagare av föremålen,

3) då föremålen förstörts med stöd av 6 § 1 och 2 mom., antal, typ, funktionssätt och kaliber i fråga om skjutvapen, antal i fråga om gassprayer, antal och slag i fråga om vapendelar samt antal och, om den är känd, kaliber i fråga om patroner och särskilt farliga projektiler.

9 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Genom denna förordning upphävs inrikes-

Helsingfors den 17 december 2003

ministeriets beslut av den 15 oktober 1986 som gäller tagande ur bruk av vapen (1202/601/86) och inrikesministeriets beslut av den 29 oktober 1986 som gäller tillsättande av en arbetsgrupp (1289/0436/86), jämte ändringar.

Inrikesminister *Kari Rajamäki*

Överinspektör *Mika Lehtonen*

Nr 1101

Handels- och industriministeriets förordning**om ändring av 2 och 11 § handels- och industriministeriets beslut om allmänna villkor för offentligt understödda fartygskrediter**

Given i Helsingfors den 17 december 2003

I enlighet med handels- och industriministeriets beslut *ändras* i handels- och industriministeriets beslut av den 26 augusti 1998 om allmänna villkor för offentligt understödda fartygskrediter (657/1998) 2 § 3 mom. 3 och 4 punkten samt 11 §, av dessa 11 § sådan den lyder i beslut 183/2000, som följer:

2 §

Villkoren för fartygskredit är i enlighet med OECD:s exportkreditvillkor:

3) krediten skall återbetalas senast inom 12 år från överlåtelsen,

4) räntan för krediten skall uppgå till den fasta kommersiella referensräntan enligt kreditvalutan för exportkredit på OECD-villkor, (*CIRR-räntan*).

11 §

Detta beslut träder i kraft den 1 september 1998. Beslutet skall tillämpas i de fall där avtalet om byggande av ett fartyg eller ett fartygsskrov eller ett ändringsarbete på ett fartyg har trätt i kraft den 1 januari 1998 eller senare och ett ränteutjämningsavtal har ingåtts under åren 1998—2005.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 17 december 2003

Handels- och industriminister *Mauri Pekkarinen*Industrirådet *Eeva-Liisa Virkkunen*

Nr 1102

Handels- och industriministeriets förordning**om fastställande av förteckningen över, gränsvärden för halter av och märkningsuppgifter för beståndsdelarna i naturligt mineralvatten samt villkor för behandling av naturligt mineralvatten och källvatten med ozonberikad luft**

Given i Helsingfors den 17 december 2003

I enlighet med handels- och industriministeriets beslut föreskrivs med stöd av 48 § livsmedelslagen av den 17 mars 1995 (361/1995):

1 §

Syftet med förordningen

Genom denna förordning genomförs kommissionens direktiv 2003/40/EG av den 16 maj 2003 om fastställande av förteckningen över, gränsvärden för halter av och märkningsuppgifter för beståndsdelarna i naturligt mineralvatten samt villkor för behandling av naturligt mineralvatten och källvatten med ozonberikad luft.

2 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 17 december 2003

Handels- och industriminister *Mauri Pekkarinen*

Sådana produkter som inte uppfyller kraven i denna förordning får inte saluföras från och med den 1 juli 2004. Produkter som har tillverkats och förpackats före denna dag får dock säljas slut, förutsatt att de uppfyller de krav som gällde innan denna förordning trädde i kraft.

Utan hinder av vad som bestäms i 2 mom. skall naturliga mineralvatten när de behandlats senast från och med den 1 januari 2006 överensstämma med de högsta gränsvärden som anges i bilaga 1 till kommissionens direktiv 2003/40/EG för beståndsdelarna i den bilagan. När det gäller fluorid och nickel skall naturliga mineralvatten när de behandlats senast från och med den 1 januari 2008 överensstämma med de högsta gränsvärden som anges i bilaga 1 till kommissionens direktiv 2003/40/EG.

Konsultativ tjänsteman Anne Haikonen

Nr 1103

Skattestyrelsens beslut**om skattefria resekostnadsersättningar under 2004**

Utfärdat i Helsingfors den 10 december 2003

Skattestyrelsen har med stöd av 73 § och 75 § 2 mom. inkomstskattelagen den 30 december 1992 (1535/1992) förordnat:

1 §

Grunderna för och beloppen av resekostnadsersättningar som skall betraktas såsom skattefria vid beskattningen för år 2004 är de som nämns nedan i detta beslut.

2 §

Såsom resekostnader anses de utgifter skattskyldig haft för arbetsresa i Finland eller utomlands.

3 §

Med arbetsresa avses resa, som löntagare för utförande av till arbetet hörande uppgifter tillfälligt företar till särskild plats för arbetets utförande utanför den egentliga arbetsplatsen. Har löntagare på grund av arbetets art ingen egentlig arbetsplats, anses såsom arbetsresa resa som löntagare tillfälligt företar i arbetet från sin bostad till särskild plats för arbetets utförande.

Såsom arbetsresa anses inte löntagares resa mellan bostad och den egentliga arbetsplatsen och ej heller veckosluts- eller andra motsvarande resor mellan bostaden och det särskilda arbetsstället som gjorts under arbetskommandering.

Inom områden, där särskild plats för arbetets utförande till följd av arbetets för området kännetecknande kortvarighet ofta växlar, anses daglig resa mellan bostad och särskild plats för arbetets utförande utgöra resa som endast berättigar till resekostnadsersättning avsedd i 7, 8 och 9 §, om löntagaren inte har egentlig arbetsplats. Löntagare är likväl berättigad till måltidsersättning som avses i 14 §, om han inte har möjlighet att utnyttja av arbetsgivaren anord-

nad arbetsplatsmåltid på särskild plats för arbetets utförande eller i dess omedelbara närhet.

4 §

Om arbetstagaren företar en resa till en sekundär arbetsplats för att där utföra sina arbetsuppgifter och resan företas på annat sätt än vad som anges i 3 § 1 mom., berättigar denna resa endast till en sådan färdkostnadsersättning som avses i 7, 8 och 9 § samt till en sådan logiersättning som avses i 16 §. Som sekundär arbetsplats betraktas ett ordinarie verksamhetsställe för arbetsgivaren eller ett samfund som hör till samma intressesfär som arbetsgivaren, om det är beläget på en annan ort eller i en annan stat än den egentliga arbetsplats som skall betraktas som arbetstagarens primära arbetsplats.

Resor mellan den bostad som arbetstagaren är tvungen att använda sig av till följd av den sekundära arbetsplatsens belägenhet och den sekundära arbetsplatsen betraktas inte som resor som berättigar till ovan i 1 mom. nämnd färdkostnadsersättning.

5 §

Med egentlig arbetsplats avses plats där löntagaren arbetar stadigvarande. Har löntagare på grund av arbetets rörlighet ingen sådan plats där han stadigvarande arbetar, anses såsom egentlig arbetsplats den plats där han avhämtar arbetsorder, förvarar arbetsplagg, redskap och material vilka han använder i arbetet, eller annan i fråga om arbetets utförande motsvarande plats.

6 §

Med resedygn avses en tidsperiod om högst 24 timmar, som börjar då löntagaren beger sig på arbetsresa från sin arbetsplats eller sin bostad. Resedygnet slutar då löntagaren från sin arbetsresa återvänder till sin arbetsplats eller sin bostad.

7 §

Med färdkostnadsersättning för arbetsresa avses ersättning för rese-, plats- och sovplatsbiljetter samt andra med dem jämförliga till det egentliga resandet hörande oundgängliga kostnader.

Såsom färdkostnadsersättning anses även ersättning för transporterande av arbetsredskap och andra sådana föremål, som löntagaren måste föra med sig.

8 §

Maximibeloppet för resekostnadsersättning som erläggs för arbetsresa som löntagaren företagit med annat fordon än det som han äger eller innehar, är samma som det som framgår ur verifikat eller annan tillförlitlig utredning som trafikidkare givit och som löntagaren visar att han betalt för sina resekostnader.

9 §

Maximibeloppen för färdkostnadsersättningar för arbetsresa som löntagaren företagit med fordon som han äger eller innehar är:

Fordon	Ersättningens maximibelopp
bil	38 cent per kilometer, som höjs med
	— 6 cent per kilometer för transport av släpvagn kopplad till bilen
	— 10 cent per kilometer, när arbetets utförande förutsätter transporterande av en till bilen kopplad husvagn
	— 20 cent per kilometer, när arbetets utförande förutsätter transporterande av en till bilen kopplad raststuga eller motsvarande tung last

Fordon

Ersättningens maximibelopp

— 1 cent per kilometer för transport i bilen av sådana maskiner eller andra föremål, vilka väger över 80 kilo eller är skrymmande

— 1 cent per kilometer, om löntagaren till följd av åligganden i arbetet transporterar hund i bilen

— 8 cent per kilometer, när arbetets utförande förutsätter bilfärder längs skogsvägar eller på andra för annan trafik avstängda vägbyggnadsarbetsplatser, för frågavarande kilometers del

motorbåt, högst 50 hk	57 cent per kilometer
motorbåt, över 50 hk	86 cent per kilometer
snöskoter	80 cent per kilometer
motorcykel	26 cent per kilometer
moped	14 cent per kilometer
annat fordon	8 cent per kilometer

Om i fordon som löntagare äger eller innehar reser även andra personer, vilkas befördran åligger arbetsgivaren, höjs de i 1 mom. avsedda ersättningarnas maximibelopp med 1 cent per kilometer för varje medföljande person.

Om löntagare, som har en i skattestyrelsens beslut om beräkningsgrunder för naturaförmåner avsedd förmån att använda bil, använder sådan bil för arbetsresa och själv betalar bränslekostnaderna som förorsakas av resan, är maximibeloppet av bränslekostnaderna som skall ersättas honom 9 cent per kilometer.

10 §

Med dagtraktamente avses måttlig ersättning för de ökningarna av måltids- och andra levnadskostnader som arbetsresan förorsakar den skattskyldige. Till dagtraktamente räknas inte ersättning för resande eller logi.

11 §

Erläggandet av dagtraktamente förutsätter, att den särskilda platsen för arbetets utförande ligger på längre än 15 kilometers avstånd antingen från löntagarens egentliga arbets-

plats eller bostad, beroende på från vilketdera ställe resan företagits. Den särskilda platsen för arbetets utförande skall dessutom ligga på längre än 5 kilometers avstånd både från den egentliga arbetsplatsen och bostaden.

12 §

Beroende på arbetsresans varaktighet är maximibeloppen för dagtraktamente följande:

Arbetsresans varaktighet	Dagtraktamentets maximibelopp euro
över 6 timmar (partiellt dagtraktamente)	13,00
över 10 timmar (heldag traktamente)	29,00
då resetiden överstiger det sista fulla resedygnet	
— med minst 2 timmar	13,00
— med mer än 6 timmar	29,00

Erhåller löntagaren under något resedygn fri eller i biljettpriset ingående kost, är maximibeloppet för dagtraktamente hälften av beloppen enligt 1 mom. Med fri kost avses i fråga om heldagtraktamente två och i fråga om partiellt dagtraktamente en fri måltid.

13 §

Maximibeloppen för dagtraktamente för arbetsresa utomlands är följande:

Land eller område	Dagtraktamentets maximibelopp euro
Afganistan	45,00
Albanien	43,00
Algeriet	44,00
Amerikas Förenta Stater	60,00
New York, Los Angeles, Washington	65,00
Andorra	45,00
Angola	81,00
Antiqua och Barbuda	62,00
Arabemiraterna	63,00
Argentina	37,00
Armenien	52,00
Aruba	49,00
Australien	59,00
Azerbajdzejan	51,00
Azorerna	45,00

Land eller område	Dagtraktamentets maximibelopp euro
Bahamas	60,00
Bahrain	54,00
Bangladesh	44,00
Barbados	72,00
Belgien	63,00
Belize	39,00
Benin	50,00
Bermuda	67,00
Bhutan	38,00
Bolivien	25,00
Bosnien-Hertsegovina	44,00
Botswana	45,00
Brasilien	41,00
Sao Paulo	45,00
Britannien	70,00
London	70,00
Brunei	43,00
Bulgarien	47,00
Burkina Faso	36,00
Burundi	37,00
Central-afrikanska republiken	39,00
Chile	40,00
Colombia	34,00
Cooköarna	58,00
Costa Rica	49,00
Cypern	60,00
Danmark	65,00
Demokratiska republiken Kongo (f.d. Zaire)	64,00
Djibouti	48,00
Dominica	50,00
Dominikanska republiken	53,00
Ecuador	40,00
Egypten	45,00
Elfenbenskusten	65,00
El Salvador	49,00
Eritrea	30,00
Estland	49,00
Etiopien	44,00
Fidzi	45,00
Filippinerna	40,00
Folkrepubliken Korea (Nordkorea) ..	34,00
Frankrike	63,00
Färöarna	53,00
Gabon	60,00
Gambia	33,00
Georgien	36,00
Ghana	32,00
Grekland	60,00
Grenada	52,00
Grönland	53,00

Land eller område	Dagtraktamentets maximibelopp euro	Land eller område	Dagtraktamentets maximibelopp euro
Guadeloupe	50,00	Malaysia	41,00
Guatemala	35,00	Maldiverna	59,00
Guinea	38,00	Mali	35,00
Guinea-Bissau	47,00	Malta	59,00
Guyana	53,00	Marocko	56,00
Haiti	45,00	Marshallöarna	39,00
Honduras	38,00	Martinique	51,00
Indien	37,00	Mauretaniens	39,00
Indonesien	53,00	Mauritius	46,00
Irak	54,00	Mexico	57,00
Iran	42,00	Mikronesien	44,00
Irland	63,00	Mocambique	41,00
Island	72,00	Moldavien	36,00
Israel	64,00	Monaco	60,00
Italien	60,00	Mongoliet	38,00
Jamaica	47,00	Myanmar (Burma)	43,00
Japan	88,00	Namibien	32,00
Jemen	48,00	Nederländerna	62,00
Jordanien	64,00	Nederländska Antillerna	59,00
Jungfruöarna (USA)	36,00	Nepal	34,00
Kambodzha	41,00	Nicaragua	41,00
Kamerun	45,00	Niger	39,00
Kanada	53,00	Nigeria	52,00
Kanarieöarna	50,00	Norge	64,00
Kap Verde	35,00	Nya Zeeland	58,00
Kazachstan	53,00	Oman	54,00
Kenya	44,00	Pakistan	39,00
Kina	56,00	Palestina	50,00
Hongkong	74,00	Panama	37,00
Macao	62,00	Papua-Nya Guinea	38,00
Kirgisistan	38,00	Paraguay	30,00
Komorerna	40,00	Peru	57,00
Kongo	40,00	Polen	54,00
Koreanska republiken (Sydkorea)	71,00	Portugal	57,00
Kosovo	47,00	Puerto Rico	50,00
Kroatien	58,00	Qatar	49,00
Kuba	58,00	Ruanda	39,00
Kuwait	57,00	Rumänien	47,00
Laos	33,00	Ryssland	39,00
Lesotho	43,00	Moskva	67,00
Lettland	44,00	Petersburg	51,00
Libanon	74,00	Saint Kitts och Nevis	54,00
Liberia	45,00	Saint Lucia	61,00
Libyen	43,00	Saint Vincent och Grenadinerna	52,00
Liechtenstein	64,00	Salomonöarna	28,00
Litauen	44,00	Samoa	34,00
Luxemburg	62,00	San Marino	48,00
Madagascar	36,00	Sao Tome och Principe	44,00
Madeira	45,00	Saudi-Arabien	57,00
Makedonien	37,00	Schweiz	62,00
Malawi	35,00	Senegal	47,00

Land eller område	Dagtraktamentets maximibelopp euro
Seychellerna	59,00
Serbien-Montenegro	47,00
Sierra Leone	44,00
Singapore	56,00
Slovakien	44,00
Slovenien	54,00
Somalia	33,00
Spanien	58,00
Sri Lanka	32,00
Sudan	48,00
Surinam	30,00
Swaziland	37,00
Sverige	62,00
Sydafrika	50,00
Syrien	52,00
Tadzjikistan	39,00
Taiwan	54,00
Tanzania	37,00
Thailand	54,00
Tjeckien	51,00
Togo	52,00
Tonga	33,00
Trinidad och Tobago	53,00
Tsad	42,00
Tunisien	47,00
Turkiet	45,00
Istanbul	55,00
Turkmenia	58,00
Tyskland	59,00
Uganda	37,00
Ukraina	56,00
Ungern	56,00
Uruguay	32,00
Uzbekistan	58,00
Vanuatu	34,00
Venezuela	55,00
Vietnam	36,00
Vitryssland	49,00
Zambia	36,00
Zimbabwe	70,00
Österrike	62,00
Östtimor	45,00
Land, som inte nämnts särskilt	40,00

Dagtraktamente räknas enligt resedygn. Resedygnet är 24 timmar räknat från arbetsresans början eller från det föregående resedygnets slut.

Maximibeloppet för dagtraktamente fastställs enligt det land eller område där resedygnet utomlands slutar. Slutar resedygnet

ombord på fartyg eller flygplan, fastställs dagtraktamentet enligt det land eller område, varifrån fartyget eller flygplanet senast avgått eller i fråga om avgång från Finland, där det först anländer.

Vid återresa till Finland har löntagaren rätt till hälften av det utlandsdagtraktamente som betalats för det senaste resedygnet, om den till arbetsresan använda tiden överskrider med mer än två timmar det sista fulla resedygnet som utgått på sista utländska territorium eller ombord på fartyg eller flygplan som avgått därifrån.

Överskrider den till arbetsresan använda tiden med mer än tio timmar det sista fulla resedygnet som utgått på sista utländska territorium eller ombord på fartyg eller flygplan som avgått därifrån, har löntagaren rätt till det utlandsdagtraktamente som betalats för det senaste resedygnet. Maximibeloppet för dagtraktamente vilket betalas för resedygn eller del därav, som börjat efter ankomsten till hemlandet, fastställs enligt 12 §.

Löntagaren är berättigad till dagtraktamente som fastställts för vederbörande land, om utlandsarbetsresa varat minst 10 timmar. Ifall den totala tid, som använts till arbetsresan är under 10 timmar erläggs dagtraktamente i enlighet med stadgandena om resor i hemlandet och till motsvarande belopp.

Har löntagaren under något resedygn erhållit kostnadsfri eller i biljettpriset eller i hotellrummets grundpris ingående kost, utbetalas dagtraktamente nedsatt med 50 procent. Med fri kost avses i fråga om utrikesdagtraktamente två fria måltider.

Då arbetsresa företas utanför finskt territorium så, att arbetet för i Finland befintlig arbetsgivares räkning utförs under exceptionella förhållanden och löntagaren återvänder till finskt territorium till natten, och dagtraktamente inte erläggs för arbetsresan enligt 12 §, är maximibeloppet för ersättning som erläggs för arbetsresan med avvikelser från 1 mom. 16,00 euro.

14 §

Erläggandet av måltidsersättning förutsätter att dagtraktamente inte erläggs för arbetsresan och att löntagaren inte till följd av arbetets art har möjlighet att under sin

Nr 1103

måltidsrast inta sin måltid på sitt vanliga måltidsställe. Måltidsersättningens maximibelopp är 7,25 euro.

Måste löntagaren under arbetsresan inta måltider två gånger utanför sitt vanliga måltidsställe, och dagtraktamente inte erläggs för arbetsresan är måltidsersättningens maximibelopp 14,50 euro.

15 §

Maximibeloppet för logiersättning, som erläggs för arbetsresa utöver dagtraktamente, är det belopp, som av härbärgeringsrörelse utfärdat verifikat eller annan tillförlitlig utredning utvisar.

16 §

Maximibeloppet för logiersättning på grund av resa som företas till en sekundär arbetsplats uppgår till det belopp som utvisas av det av förplägningsrörelsen erhållna kvittot eller till ett belopp som kan anses vara skäligt på basis av tillbudsstående tillförlitlig utredning.

Helsingfors den 10 december 2003

Generaldirektör *Jukka Tammi*

17 §

Erläggandet av nattresepenning förutsätter, att av till dagtraktamente berättigande rese-dygn minst 4 timmar infaller under tiden mellan kl. 21.00—07.00 och att arbetsgivaren inte ordnar kostnadsfritt logi för löntagaren och inte heller erlägger logiersättning eller ersättning för sovplats. Nattresepenningens maximibelopp är 6,00 euro.

18 §

Vad ovan bestämts om ersättning av resekostnader, tillämpas även på ersättningar som i lag stadgats såsom skattefria och som betalas till skattskyldiga som får sjöarbetsinkomst.

19 §

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2004. Detta beslut tillämpas på arbetsresa eller en del därav som företas under år 2004.

Överinspektör Anneli Nuoritalo

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 1098—1103, 2 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2003

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663